ജീവിതത്തിലെ നിസ്സാരകാര്യങ്ങളിൽ
ദൈവം നമ്മെ ശോധന ചെയ്യുന്നു.-സാക് പുന്നൻ

WFTW Malayalam 16 May 2010

www.jeevamozhikal.org

കുഞ്ഞാടിന്റെ ജയത്തെക്കുറിച്ചു വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. കുഞ്ഞാട് തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ സൈന്യത്തോടു കൂടിച്ചേർന്നാണ് യുദ്ധത്തിൽ പോരാടി ജയിച്ചതെന്നാണ് നമ്മോടു പറയുന്നത്: "കുഞ്ഞാടുതാൻ കർത്താധികർത്താവും രാജാധിരാജാവും ആകകൊണ്ട് കുഞ്ഞാട് തന്നോടുകൂടെയുള്ള വിളിക്കപ്പെട്ടവരും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരുമായ വിശ്വസ്തരുമായി...."(വെളി.17:14). വിളിക്കപ്പെട്ടവർ അനേകരെങ്കിലും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ ചുരുക്കം. വിശ്വസ്തരായവർ അതിലും ചുരുക്കം. ജയാളികൾ എന്നു വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തിൽ ആവർത്തിച്ചുപറയുന്നത് ഇവരെക്കുറിച്ചാണ്. അവർ യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരാണെന്നു മാത്രമല്ല, പല സാഹചര്യങ്ങളിലൂടെ ദൈവത്താൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ട് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടവരുമാണ്.

യേശു ഭൂമിയിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ അനേകർ യേശുവിൽ വിശ്വസിച്ചു. എന്നാൽ അവർക്കെല്ലാവർക്കുമായി തന്നെ ഏൽപിച്ചുകൊടുത്തില്ല. "യെരുശലേമിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവൻ ചെയ്ത അടയാളങ്ങൾ കണ്ടിട്ട് പലരും അവന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു; യേശുവോ എല്ലാവരെയും അറിയുകകൊണ്ട് തന്നെത്താൻ അവരുടെ കൈയിൽ വിശ്വസിച്ചേൽപിച്ചില്ല.(യോഹ.2:23,24). തന്നിൽ വിശ്വസിച്ച ഭൂരിപക്ഷംപേരും സ്വാർത്ഥത അന്വേഷിക്കുന്നവരും വ്യക്തിപരമായ നേട്ടത്തിനു തന്നെ സമീപിക്കുന്നവരുമാണെന്നു യേശു അറിഞ്ഞിരുന്നു. അവരുടെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചുകിട്ടിയിരുന്നെങ്കിലും ജയാളികളാകുവാൻ അവർക്കു താൽപര്യം ഇല്ലായിരുന്നു. സ്വന്തകാര്യം അന്വേഷിക്കുന്നതിൽനിന്നു വിടുതൽ പ്രാപിച്ച ഒരാൾക്കു മാത്രമേ ജയാളിയാകുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു.

യിസ്രയേലിന്റെ ശത്രുക്കളെ നേരിടുവാൻ ഗിദയോൻ സൈന്യത്തെ കൂട്ടിയപ്പോൾ 32000 പേർ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അവരെല്ലാം പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ വന്നവരല്ലെന്നു ദൈവം അറിഞ്ഞിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ദൈവം ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തി. ഭയമുള്ളവരെ ആദ്യംതന്നെ വീട്ടിലേക്കു പറഞ്ഞയച്ചു. അപ്പോൾ 10000 പേർ ശേഷിച്ചു.അവരെ നദിയുടെ കരയിൽ കൊണ്ടുപോയി വീണ്ടും പരീക്ഷിച്ചു. 300 പേർ മാത്രമാണ് ആ പരീക്ഷ ജയിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ അംഗീകാരം നേടിയത്.(ന്യായാ.7:1-8). ആ 10000 ആളുകൾ തങ്ങളുടെ ദാഹമകറ്റാൻ നദിയിൽനിന്നു എങ്ങനെ വെള്ളമെടുക്കുന്നു എന്നു നോക്കിയാണ് ദൈവം ഗിദയോന്റെ സൈന്യത്തിലേക്കു യോഗ്യരായവരെ കണ്ടെത്തിയത്. അവർ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുകയാണെന്നു അൽപംപോലും അറിഞ്ഞില്ല. മുട്ടിന്മേൽ നിന്നു ദാഹമകറ്റാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ 9700 പേരും തങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളുടെ കാര്യം മറന്നു. 300 പേർ മാത്രം കാലിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ശ്രദ്ധയോടെ കൈക്കുമ്പിളിൽ വെള്ളമെടുത്ത് കുടിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ജീവിതത്തിലെ സാധാരണകാര്യങ്ങളിലൂടെയാണ് ദൈവം നമ്മെ പരിശോധിക്കുന്നത്. പണത്തോടും സുഖസൗകര്യങ്ങളോടും ഭൂമിയിലെ സ്ഥാനമാനങ്ങളോടുമുള്ള നമ്മുടെ മനോഭാവമാണ് ദൈവം നോക്കുന്നത്. ഗിദയോന്റെ സൈന്യത്തിലുള്ളവരെപ്പോലെ നാമും ദൈവം നമ്മെ പരീക്ഷിക്കുന്നത് അറിയാതെ പോകുന്നു.

ഈ ലോകചിന്തകളാൽ ഭാരപ്പെടരുതെന്നു യേശു മുന്നറിയിപ്പു നൽകിയിരുന്നു. അവിടുന്നു പറഞ്ഞു: "നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം അതിഭക്ഷണത്താലും മദ്യപാനത്താലും ഉപജീവനചിന്തകളാലും ഭാരപ്പെട്ടിട്ട് ആ ദിവസം നിങ്ങൾക്കു പെട്ടെന്നു കണിപോലെ വരാതിരിക്കാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ"(ലൂക്കോ.21:34). പൗലൊസ് കൊരിന്തിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ പ്രബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "എന്നാൽ സഹോദരന്മാരേ ഇതൊന്നു ഞാൻ പറയുന്നു കാലം ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇനി ഭാര്യമാരുള്ളവർ ഇല്ലാത്തവരെപ്പോലെയും കരയുന്നവർ കരയാത്തവരെപ്പോലെയും സന്തോഷിക്കുന്നവർ സന്തോഷിക്കാത്തവരെപ്പോലെയും വിലയ്ക്കു വാങ്ങുന്നവർ കൈവശമാക്കാത്തവരെപ്പോലെയും ലോകത്തെ അനുഭവിക്കുന്നവർ അതിനെ അനുഭവിക്കാത്തവരെപ്പോലെയും ആയിരിക്കണം. ഈ ലോകത്തിന്റെ രൂപം ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നുവല്ലോ, നിങ്ങൾ ചിന്താകുലമില്ലാത്തവരായിരിക്കണം എന്നു ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. വിവാഹം ചെയ്യാത്തവർ കർത്താവിനെ എങ്ങനെ പ്രസാദിപ്പിക്കും എന്നുവച്ചു കർത്താവിനുള്ളതു ചിന്തിക്കുന്നു. വിവാഹം ചെയ്തവർ ഭാര്യമാരെ എങ്ങനെ പ്രസാദിപ്പിക്കും എന്നുവച്ച് ലോകത്തിനുള്ളത് ചിന്തിക്കുന്നു. അതുപോലെ ഭാര്യയായവൾക്കും കന്യകയ്ക്കും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. വിവാഹം കഴിയാത്തവൾ ശരീരത്തിലും ആത്മാവിലും വിശുദ്ധയാകേണ്ടതിനു കർത്താവിനുള്ളതു ചിന്തിക്കുന്നു. വിവാഹം കഴിഞ്ഞവൾ ഭർത്താവിനെ എങ്ങനെ പ്രസാദിപ്പിക്കും എന്നുവച്ച് ലോകത്തിനുള്ളത് ചിന്തിക്കുന്നു. ഇതു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു കുടുക്കിടുവാനല്ല, യോഗ്യത വിചാരിച്ചും നിങ്ങൾ ചാപല്യം കൂടാതെ കർത്താവിൽ സ്ഥിരമായി വസിക്കേണ്ടതിനും നിങ്ങളുടെ ഉപകാരത്തിനായിട്ടത്രേ പറയുന്നത്"(1കൊരി.7: 29-35).

കർത്താവിനോടുള്ള സമർപ്പണത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തുവാൻ ലോകത്തിലുള്ള ഒന്നിനെയും നാം അനുവദിക്കരുത്. ഈ ലോകത്തിലെ ന്യായമായ കാര്യങ്ങൾ പാപകരമായ കാര്യങ്ങളെക്കാൾ വലിയ കെണിയാണ്. കാര്യണം ന്യായമായ കാര്യങ്ങൾ നിർദ്ദോഷവും നിഷ്ക്കളങ്കവുമായിത്തോന്നാം. നമുക്കു നമ്മുടെ ദാഹം തീർക്കാം. എന്നാൽ കൈക്കുമ്പിളിൽ ആവശ്യത്തിനു മാത്രമെടുത്തേ ആകാവൂ. നമ്മുടെ മനസ്സിനെ ഈ ഭൂമിയിലുള്ളതിലല്ല ഉയരത്തിലുള്ളതിൽ ഉറപ്പിക്കണം. യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരാകണമെങ്കിൽ എല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കണം. വലിച്ചുനീട്ടിയ ഒരു റബർബാൻഡു പോലെ നമ്മുടെ മനസ്സിനെ ഈ ലോകത്തിലെ ആവശ്യമായ കാര്യങ്ങളിലേക്കു കൊണ്ടുപോകാം. എന്നാൽ കാര്യം കഴിഞ്ഞശേഷം റബർബാൻഡു പോലെ തിരികെ വരണം. ലോകകാര്യങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദം വിട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ മനസ്സു കർത്താവിങ്കലേക്കും നിത്യതയിലേക്കും തിരികെ വരണം. "ഭൂമിയിലുള്ളതല്ല ഉയരത്തിലുള്ളതുതന്നെ ചിന്തിക്കുവിൻ"(കൊലോ.3:2). ഇതാണ് നാം അർത്ഥമാക്കേണ്ടത്. എന്നാൽ പല വിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചും റബർബാൻഡ് നേരേ തിരിഞ്ഞാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. അവരുടെ മനസ്സു വല്ലപ്പോഴും നിത്യതയോടു ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിലേക്കു വലിച്ചു നീട്ടപ്പെടുകയും അതു വിട്ടുകഴിയുമ്പോൾ മനസ്സ്

വീണ്ടും ഈ ലോകകാര്യങ്ങളിലേക്കു തിരിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നു..

പൗലൊാസ് തിമൊഥെയോസിനെ ഇങ്ങനെ ഉണർത്തുന്നു: “പട ചേർത്തവനെ പ്രസാദിപ്പിക്കേണ്ടതിനു യാതൊരു പടയാളിയും ജീവനകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടാതിരിക്കുന്നു.”(2തിമോ.2:4). പൗലൊസ് തിമോഥെയോസിനോട് എങ്ങനെ രക്ഷിക്കപ്പെടേണമെന്നല്ല, എങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ നല്ല പടയാളിയാകാം എന്നാണ് പറയുന്നത്.

പൗലൊസ് തിമൊഥെയോസിനോടു പറഞ്ഞു: “ലജ്ജിക്കുവാൻ സംഗതിയില്ലാത്ത വേലക്കാരനായിനിൽക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക”(2 തിമോ.2:15). തിമോഥെയോസിനെ ദൈവം നേരത്തേതന്നെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ അംഗീകാരം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള എരിവോടെയുള്ള പ്രവർത്തനമാണ് ഇപ്പോൾ വേണ്ടത്. പൗലൊസ് പറയുന്നു: “എനിക്കു ശക്തി നൽകി യേശുക്രിസ്തു എന്ന നമ്മുടെ കർത്താവ് എന്നെ വിശ്വസ്തൻ എന്ന് എണ്ണി ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് ആക്കിയതുകൊണ്ട് ഞാൻ അവനെ സ്തുതിക്കുന്നു.(2 തിമൊ.1:12). വിളിക്കപ്പെടുകയും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയും വിശ്വസ്തനായിരിക്കുകയും ചെയ്ത കൂട്ടത്തിലുള്ള ആളാണ് പൗലൊസ്. തിമൊഥെയോസും ആ കൂട്ടത്തിൽ എണ്ണപ്പെടണമെന്നാണ് പൗലൊസിന്റെ ആഗ്രഹം. അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പേ പൗലൊസിനെ ദൈവം പരീക്ഷിച്ചു. നാമും ശോധന ചെയ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. ശോധനയിൽ തെളിഞ്ഞുവരാത്ത ആർക്കും ദൈവം തന്നെത്തന്നെ ഏൽപിച്ചുകൊടുക്കുന്നില്ല.

മൊഴിമാറ്റം: സാജു ജോസഫ്.